Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:
Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:**József-u. 595. sz.**

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

DÉLSOMOGY

Kéziratot
vissza nem adunk.

Zászlóbontás.

(N.) Megtörtént. A zászlót kitűztük, hogy hirdesse az ígét. Remegett a kezünk, dobogott a szívünk, ahogy kigöngyölitettük.

Nem a győzelem jele a mi zászlónk, hanem a harcz kezdete. Forrong a talaj, ahova betűztük, forró a szél is, mely színeit lobogtatja.

Magot vetettünk az ős khaoszba és kényszeríteni kívánjuk, hogy termő földdé váljon, hogy az elvetett mag kikeljen belőle, virágozzék és gyümölcsöt hozzon.

Nem rettentett el a mult, melynek árnyai feljöttek hozzánk kísérteni, hogy beszéljenek vigasztalan jövőről, melynek sötétjét, hogy eloszlassa, kicsiny a mi mécsünk, s melynek viharai kifogják oltani libegő lángját.

Felvettük a harczot, az aczél késsen kezünkben; nem fegyver, mely gyilkol, hanem az orvos lanczeitája, mely életet ad.

Beteg a társadalom. Az anyagi érdekek irtó harcában kifáradt az egyén, kedélye elveszítette fogékonyságát a szellemi javak iránt. A modern polgár feladta az ókori római elvének felét. Nem követel többé circenses, csupán panem. És feladta öntudatlanul. Mert

sokan vagyunk. A föld mostoha, nem terit számunkra többé. Hosszu verejtékes munkával úgy kell kicsikarni tőle minden búzaszemet. Azt is kit a jég ver el, kit a rozsdá emészt meg. A szántóvető földművesnek a tenyerével a lelke is megkérgesedik. Az anyagiak örült lázas hajszájában a társadalom elfelejti, hogy a szelleme is éheznek. S végül a megszokás befejezi a munkát, a szellemi degenerálódást.

Ebben rejlik kuforrása a vidéki sajtó fekélyének, mely testét senyveszti, a részvétlenségnek.

A modern orvos nem a betegség muló szimptomái ellen küzd, hanem a haj okát igyekszik megszüntetni. Radikális gyógyszert rendel, ha keserű is az ize. Ha a társadalom szellemi abnormitását a gazdasági konjunkturák kedvezőtlenége, kenyerért folytatott lázas küzdelem idézte elő, annak, aki a gyógyításra vállalkozik, a gazdasági viszonyok kedvező váltóztatását, a megélhetés feltételeinek enyhítését kell gyógyszerül alkalmazni.

A gazdasági konjunkturák kedvezőtlenége viszont az egyéni érdekek túltengésében érvényesítésük kiméltetésében leli kuforrását. — A kicsinyt elnyomja a nagy, a gyenge kell, hogy át engedje a tért az erősebbnek — Az ember élete végnélküli küzdelem, vagy ahogy egy régi magyar gondolkodó

Benczur mondá: „Az ember élete az orczák verejtékében áll.“

Ez az arisztokraczia és plutokraczia zsarnok uralma. Csak azért nem örökös, mert a gyengébbekért vannak bizonyos tényezők, melyek elég erősek arra, hogy mérsékelni tudják a hatalmasokat. Ezek egyike az állam, a másika a közvélemény.

Az egyén ereje parányi egymagában, szétforgácsolva. Össze tételében erős. Mint a lavina, mely hópehely korában a szellő játéka volt, millió társával együtt sziklát zúz. — Ily összetétel a közvélemény, melynek ereje épp az egyesek erejének összességében rejlik. Közelebről a közvélemény nem maga az erő, hanem annak külső kerete, melyen belül csoportosulnak az egynézetet vallók. — De mégis erő, mert ez jelöli meg az irányt, amely felé az egyesek összefoglalt ereje gravitál.

Az egyéni érdekek túltengésének mérséklésére és ezzel a gazdasági viszonyok javítására az államon kívül egyedül a közvélemény van hivatva, mert csak ez rendelkezik a célra kelő erővel. Sőt maga az állam sem nélkülözheti a közvéleményt, mert legtöbbször ez hívja fel figyelmét tevékenységének szükségére.

A közvélemény azonban nem jelenik meg külső alakban. Megfoghatlan

Este volt . . . . .

— Irta: Ifj. Névy László. —

*Este volt; sok csillag fénylett,
Ragyogott az égen . . . . .
Emlékszel-e mikor történt?
Nem is olyan régen.*

*Én a padon, te mellettem
Egy nagy karos széken . . . . .
Emlékszel-e mikor történt?
Nem is olyan régen.*

*Édes apád magyarázott
S mi hallgatuk szépen . . . . .
Emlékszel-e mikor történt?
Nem is olyan régen.*

*Magyarázott, magyarázott,
Csillagokról nekem . . . . .
Emlékszel-e mikor történt?
Nem is olyan régen.*

Majd elkezdte fejtegetni:

Mi volt az az Éden?

Emlékszel-e mikor történt?

Nem is olyan régen.

Mig a pipájával ő is

Elaludott szépen . . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

Emlékszel-e mikor történt, aztán?

Nem is olyan régen.

Az unalom komédiája.

— A „Délsomogy“ eredeti tárczája. —

Irta: Névy Zoltán.

Iregyhé né férjhezmentelének első esztendejében, jofórán a mézeshetek után, már unatkozni kezdett. Pedig Iregyhék házassága igazi szerelmi házasság volt, mely nem szükölködött romantikus motívumokban.

Kisbáry Margit alig hogy kinőtt a rövidszoknyákból, mikor a férjébe beleszeretett.

Időközi képviselő választás idején történt, hogy Ireghy Sándor egy verőfényes őszi délután kiállott a piac közepére és elszavalt programbeszédét. Margit is ott szorongott a választók között és olyan áhitattal hallgatta Ireghy unalmas fejtegetéseit a valutapolitikáról, mintha például Beniczky né regényeiből tartott volna fölolvast. Azután a felhangzó éjben az ő csengő hangja is belevegült.

— Csitt! Nézzé meg az ember, a saját leányom is ellenségem!

— De mikor olyan igazán beszélt, — visszonzá Margit lelkesülten.

— Eh, minden szava csupa frázis, csupa méreg . . . . .

A választás után, mikor Ireghy, mint újdonsült honatya, megköszönte választóinak bizalmát, Margitnak még egyszer alkalma nyílt egy őszinte éljenti kiáltani. Akkor már észrevette Ireghy és mély meghajlással fogadta a kitüntelést. Néhány hónap multán a vigadóban találkoztak újra, a pestmegyei balon. Szinte ismerősök voltak, hogy az öreg Kisbáry nem állhatta meg szó nélkül.

— Csodálkozok urambátyám? In illo tempore a kisasszony volt az én leglelkesebb kortesem.

Dohogott is a vén kortes e merész frázisért, miközben hazafelé vitte őket a vonat. Hogy így szöszátyár, úgy szöszátyár.

كاتب

valami. Hatékonyágának feltétele a külső megnyilatkozás. Az a tényező, melyben meg, nyilatkozik, mely hangot ad néma beszédének, a sajtó. Sőt nem is csak paszszív szerepet játszik a sajtó a közvéleménnyel szemben. Gyakran ez a rugó, mely megindítja az egyesek között az eszmék, nézetek kicserélődését, melynek gyümölcse végső leszűrődésében a közvélemény. Azzal, hogy felfedi a hiányokat, melyek kiigazításra, bajokat, melyek orvoslásra szorulnak. Azzal, hogy lerántja a leplet a félszedségekről, melyeket ostoroz.

Azzal, hogy kritikát gyakorol a közállapotok felett.

A sajtó a közvélemény organuma és ebben leli fontosságát. A sajtó a társadalom orvosa, és ebben leli nélkülözhetlenségét.

Am téves nézet az, hogy csupán a világ, vagy országos sajtó hordja magán a fontosságnak és nélkülözhetlenségnek jellegét. Amint a sajtó jellege abban rejlik, hogy a közvélemény szava, azonképpen nem nélkülözi e jellegét a helyi sajtó sem. Mert ez szintén a közvélemény organuma. A különbség mindössze az, hogy amaz az ország, emez a vidék, bizonyos szűkebb körü helyi csoportosulat közvéleményének ad hangot. Sőt lokális szempontokból az utóbbi még fontosabb. Mert az országos sajtó, éppen mert országos, nem foglalkozhatik minden vidék közvéleményével. A vidék apró — cseprő bajai még hullámfodrot sem hagynak maguk után az ország közvéleményének organumában. Ki ismerné fel a patak vízének nyomait az oceánban? Oly távol esik az országos sajtó tőlünk, hogy oda még a szél sem viszi el panaszszavunkat.

Pedig kicsiny események, melyek közelünkben folynak le, gyakran fonto-

sabbaknak tetszenek nekünk mint akár világ események távolból. A légkör, környék, melyben élünk, közelebből érdekel bennünket, változásai saját sorsunkra vannak kihatással.

Ha nincs helyi sajtó, nincs közvélemény, mely foglalkoznék a mi kicsiny dolgainkkal, melyek nekünk olyan óriások. Az a vidék, melynek nincs sajtója talán ha a jó csillagzatától reményli sorsa jobbrafordulását. Vak koldus, mely céltalanul, nyitott tenyerébe várja az alamizsnát. Ha nem akad jó szívű emberbarát, akár éhen halhat . . . . .

A gazdasági viszonyok javulásával lépést tart a társadalom szellemi haladása . . . . A szellemi fejlődés viszont a gazdasági jólétet mozditja elő . . . . Mindkettőnek legserényebb munkása a sajtó . . . .

Ezeket az aforizmákat irttuk a zászlónkra, hogy most harezba visszük.

Erőnk a meggyőződés, fegyverünk a munka.

Talán a mi kezünkben szikrázóbb lesz az aczél? Talán mi ki fogjuk irtani a mi kicsiny társadalmunkból a részvétlenség emésztő fekélyét!!? Talán, talán?! . . . . .

Ezért remegett a kezünk, ezért dobogott a szívünk, a hogy a zászlót — kigöngyölyítettük.

Előfizetési felhívás!

Tisztelt olvasó közönség!

A mai napon jelenik meg először a „DÉLSOMOGY“ című Szigetvár és vidéke társadalmi és közgazdasági érdekeit szolgáló politikamentes hetilap.

A „DÉLSOMOGY“ szerkesztősége és kiadótulajdonosa, feladatul tűzte ki magának, hogy e lap olvasó közönsé-

gét, ellássa a töle telhető legjobb vezércikkel, állandó közgazdasági rovattal, modern tárczával, elbeszéléssel, érdekesített hirovattal és e lap körébe vágó minden oly dologgal, mely a t. olvasó közönség igényeinek, kívánalmának megfelel.

A „DÉLSOMOGY“ cikkei *'pártonkivüliek'* lesznek, szóval politika mentes, lesz, ép azért bármely párthoz tartozó olvasó, *megrendelheti — olvashatja.* — A „DÉLSOMOGY“ szerkesztőségét a lap indításra, *nem anyagi érdek készítette, mit bizonyít az előfizetési árak csekélyisége,* mi által a t. olvasó közönségnek nem fog semmi nehézségbe ütközni az előfizetés, különösen, ha tekintjük azt, hogy csekély díjért, milyen dús tartalmu lapot kap. — Mert célunk az lesz, hogy a tisztelt olvasó közönség, meglegedését kiérdemeljük — kivívjuk magunknak.

Különösen felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk hirdetési rovatára, amely rovat alatt bárki, igen jutányos árért hirdethet. — Hirdetési rovatunk felvesz kereskedői, ipari, gazdasági, árverési hirdetéseket, nemkülömben, adást vételt cserét, bérbeadást, lakás hirdetést, Azonkívül kínálat és kereslet rovata alatt változatos hirdetéseket közöl.

Legcélszerűbben felhasználhatják e rovatot mindazok, kik állást foglalkozást ohajtanak elnyerni, ugyszintén kiknek bárminő alkamazatra van szükségük.

A hirdetési díjak oly *csekélyek,* miután július hó 1-től a hirdetési bélyeg töröltetett, hogy valóban nem cselekedne helyesen senki, kinek valamire szüksége van, ha igénybe nem venné e rovatot.

Egy kétszeri hirdetést dijszabás, azonfelül pedig megegyezés szerint vesz fel e lap kiadóhivatala.

Rá egy hétre csak beállított ám hozzájuk Ireghy.

— Hát ezt meg mi szél fujta ide? — dörmögött az öreg kortes. Nem bocsátotta meg neki azt a vereséget, a mibe szeretve tisztelt jelöltjét és párfogoltját részeltette.

Nem tudom — válaszolt Margit elvörösödve és kiosont a szóbából. Pedig dehogyan nem tudta! Még a bálon megértették egymást.

Pár perc mulva csak utána ballagott az öreg Ireghyvel.

— Igaz ez leány?

— Micsoda apuskám?

— Hogy az öcsémuramat szereted?

— Ne haragudjál apuskám, bizony Isten nem tehetek róla.

Eb, a ki bánja, — morgott az öreg — csak legalább ne volnának olyan ábrándos elvei!

Esküvő után a fiatal pár a fővárosba költözött.

Egy álló hónapig híriket sem hallotta emberfia; azután is úgy ment minden, ahogy a hétköznapi életben szokás. Látogatókat fogadtak, eljártak színházba, estélyekre, míg egyszer a fiatal asszony arra a meggyőződésére jutott, hogy ez az élet csupa szürke egyformaság.

És ez az idea uton-utfélén váratlan meglepte. Tegnap a színházban alig birta elnyomni ásitási ingerét, ma otthon unatkozott. Barátnői erősítgeték, hogy ennek ugy

kell lennie, elvégre a mézeshettek is csak — hetek. Fellázadt szive, agya erre a gondolatra, hogy ez így tart, a míg megjelen az első ezüst szál fekete hajában. Az első után a második, ötödik, aztán öreg anyóka lesz, a ki férje kopasz férjére házispakát kötögetve unatkozik a meleg kandaló mellett. Nem, leányfővel másnak álmodta a férjes életet. Hogy milyenek? Nem ilyenek. Talán egy édes baba? . . . Arczában szökött a vér, aztán keserűen ismételte: „Ejh mulassunk!“

Igazában esodát várt, finom női ösztöne azt sugta, hogy történi fog valami.

És történt . . . Az történt, hogy egy mámoros báléjszakán karjaiba hanyatlott egy huszártisztnek. Elfedte őket az ekszotikus lombsátor. Azt hitték, nem látja őket senki; vagy nem is hitt az asszony semmit. Gondolkodás nélkül ráborult a katona széles mellére és ráhajta fejét az aranysujtásos atillára, hagyta csókolni ajkait.

Pedig Ireghy látta őket, ahogy ott állott összefont karokkal a fülke bejáratánál. A kártyaszobából jött, hogy megkérdezze feleségét hogy mulat? Rágtta szemét a vastag szivar-füst, meg egy kis lelki furdalás-félet is érzett.

Ahogy ott állott félig eltakarva a bordóbárony függönyök által, mozdulatlanul azt hihette volna az ember, Othellónak készül.

Pedig nem gondolt a vérré. Gyógyitani akarta a feleségét, nem boszút állni.

Megrántotta a függöny rojtjait, hogy azoknak ott bent idejük legyen szétrebbenni. Csak aztán lépett be.

Szabad? kérdé mosolyogva.

A katona egy pár banális szót motyogott, azzal ill' a berek. Ireghy megcsókolta az asszony homlokát.

— Hogy mulat? Ej, de minő halovány! Rosszul van édes gyermekem, talán a fűző? . .

A fiatal asszony reszketve hallgatta a szive dobogását. Érthetlen szavakat suttogott.

— Semmi baj, nemde, már elmúlt?

Az asszony ráhagyta.

— Tudja kedvem volna táncolni magával folytatá a férfi — Emlékezik, mint tavaly ilyenkor, mikor maga még kisasszony volt? Hogy is mondtam akkor? Igen, „kedves Margit kisasszony tegyen boldoggá egy tural!“ Aztán, ahogy elnyertem a turt megcsókoltam érte puha kezecskéit, mind a kettőt. Így!

Ireghyné bágyadtan mosolygott. Égette ajkait az a csók és remegve gondolt rá, hogy ha tettetés ez a gyanutlanság!

— Hallja, beharangoznak a négyesre? — folytatá Ireghy karonfogva nejét. — De igaz nincs foglalkozva valakivel? Nem szeretnék nehezteletést.

Az asszony bizonyította, hogy nincs pedig dehogyan nem volt! Hanem a főhadnagy nem mert mutatkozni.

Lapunk hetenkint egyszer minden: vasárnap fog megjelenni.

Bizalommal tesszük lapunkat *Szigetvár és vidéke* tisztelt olvasó közönsége kezébe, reméljük és elvárjuk a szépért nemesért, igazságért — és közérdekért lelkesülő közönségtől, hogy lapunkat *pártolni fogja, úgy erkölcsileg mint anyagilag.*

Reméljük, hogy Szigetvár és vidéke *intelligens és művelt közönsége* eme kulturális törekvésünkben pártfogol bennünket.

És megmutatja azt, úgy e *város lakósága* mint *vidéke*, hogy *fenn fogja tartani* azt a *lapot*, mely *érdekeit szolgálja és művelődését* mozdítja elő.

Felkérjük tehát a t. olvasó közönséget, hogy lapunkra minél tömegesebben előfizetni sziveskedjék.

a „DÉLSOMOGY“ előfizetési ára:

Egész évre	— —	8 kor.	—	fill.
Fél	„ — —	4 „	—	„
Negyed	„ — —	2 „	50	„

Egyes szám ára 20 fillér.

Vidéki megrendelők legcélszerűbben e lapban mellékelt posta utalványon, helybeliek pedig a kiadónál *Kozáry Ede*nél fizethetnek elő.

Magunkat és lapunkat a t. olvasó közönség b. pártfogásába ajánlva maradtunk.

Szigetvár, 1900. okt. hó 21-én.

Hazafias üdvözlettel!

Névy Zoltán dr.   Bárvárh Gyula
főszerkesztő.   felelős szerkesztő.

Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

A „Szigetvár“ hadihajó vizrebocsátása.

Folyó hó 29-én fogják a pólai hajógyárban készült „Szigetvár“ nevű torpedó hajót vizre bocsátani. A „Szigetvár“ a harmadik hadihajó mely a „Zenta“ mintájára épült, és bevezetetik az osztrák magyar haditengerészetbe.

A három testvérhajó a „Zenta“ „Aspern“ és „Szigetvár“ egységes torpedó osztályt fog képezni, mely a már elavult négy ezirkáló torpedó hajót fogja helyettesíteni.

A Szigetvár hadihajó előállítási költsége. 3.200.000. koronára rug, ehez hozzá számítandó még a 340.000 koronába kerülő felszerelési költség, ezenkívül ágyuk golyószórók, szóval a lövegkészlet 520.000 kor. A teljesen felszerelt hajó értéke tehát 4.060.000 koronát tesz ki.

Hogy városunknak neve az egész művelt világ előtt ismeretes lett — és ezen történelmi nevezetességü hely nem fog feledésbe menni, köszönhetjük azt, *II. Vilmos* Német császárnak, Magyar ország lelkes barátjának. — Mert ime egy példa a „Szigetvárról elnevezett hadihajó, — mely elnevezés is az Ő lelkes beszédjének gyümölcse lett.

Valóban örvendünk ezen városunkról elnevezett hadihajó vizre bocsátásának. Adja a mindenható, hogy a „Szigetvár“ mely nem sokára büszkén siklik tova a tenger morajló hullámain, járjon szerencsével a hatalmas vizeken, legyen méltó elnevezési helyéhez arasson diadalt szerezzen oly dicsőséget „Szigetvár“ nevének mint Zrínyi Miklós és hősi halált halt társai. Őszintén egy szívvel, lélekkel azt kívánjuk, hogy a „Szigetvár“ legyen dicsősége és büszkesége haditengerészetünknek.

B.

Szigetvár-kaposvári helyérdekü vasut.

Itt állunk, néhány nappal a városunkat megyénk központjával összekötő vasut megnyitása előtt. — Hogy ez, a város érdekeit mikép fogja szolgálni, városunk előnyére, iparunk és kereskedelmünk erősödésére, fellendülésére, vagy ezeknek ép hátrányára épült e ki, arról már igen sok szó esett és e tárgy felett nagyon sokat lehet pró és contra beszélni.

Épugy mint mikor a vasutépítés kezdetét vette és minden oldalról lehetett tapasztalni azt a hatalmas átalakulást azt a jótékony hatást, melyet a vasutak gyors elterjedése eredményezett nemcsak a gazdasági élet terénhanem úgy a szelemi mint a politikai élet erén is voltak híres nemzetgazdasági írók, kik ezt elítélték és a vasutak káros volta mellett érveltek. Voltak kik az utazást főlöszleg, csábító káros hatású fényezésnek tekintették, így Haller nagytudományu politikai író a vasutak építéséről következőleg szól: „a fejedelmek és népekre iszonyu terheket rónak és e mellett sok ezer családot megfosztanak keresetektől, kiölik a haza iránti szeretet és a lakosság felét csavargokká teszik.“

Vannak azonban még ma is, kik a vasutak hátrányaként főleg azzal állnak elő, hogy a vasut építése a kisebb városokban lakó iparos és kereskedők rovására történik és így az illető városok virágzásnak nem indulhatnak.

Ezek azonban mind csekélységek azon óriási előnyök mellett, melyeket a gőzkocsik gyors tovaszárguldása eredményez — Engel a híres német statisztikus kimutatása szerint minden vasutnak nemzetgazdasági haszna kétszerte nagyobb azon összegnél, mely a vasuti szállítás olcsóbb és gyorsabb volta által megtakarítatik. — Ezen kulcs alapján 10.000 millio forintra tehető azon összeg,

A véletlen szeszélye volt, hogy a főhadnagy vizavijuknak került. Csak akkor vették észre, mikor a zenekar már belekezdett a nyitányba. Egyikük sem léphetett vissza feltűnés nélkül.

Ireghyné úgy járt-kelt, mint egy automata. Végre is a férje megsajnálta.

Miért tagadta édesem, hogy rosszul érz magát? Szegény gyermek, alig bír a lábain állni!

Valósággal úgy kellett beemelni a kosiba. Otthon azonnal lefeküdt s Ireghy sokáig ült mellette. Akkor ment csak szobájába, mikor az asszony elszenderült.

Mikor aztán az ajtó betevődött a férj után, Margit fölkel a párnáiról, odatérdelt a feszületes imaszámolyára és — imádkozott.

**

A reggelihez Ireghyné rózsaszínű kaszimir pongyolát öltött magára és hajába égő vörös szegfűt tűzött.

Ireghy megigézettten bókkolt neki és szerelmesen csókolta meg.

— Oly szép maga édesem és olyan érintetlen, mint egy leányka.

Az asszony tréfásan válaszolt, de szávaiba akaratlan egy kis panaszos ironia vegyült.

— Nos, hát nem vagyok?

A férj nevetett.

— Kisasszonyfeleség?
Margit gondolatban válaszolt és erre a gondolatra egy láng lett az arca.

Ireghy nevetve verte a mellét.

— Szánom-bánom és ígérem . . .
Margit hirtelen a szájára tapasztá tenyerét.

— Pszt, rossz fiu!

— Igaz, hogy aludt az éjjel? — kérde Ireghy.

Az asszony bámulva nézett férjére. Szemei arról beszéltek: „Ej, hát tegnap is volt a világon? Tegnap? No, hiszen ez egy csunya álom volt . . .“

Roszzat álmodtam, de jó volt, hogy fölébresztett!

— Én?

— Igen, behallatszott a hangja az ebédlőből.

Reggeli után a férj dolgozószobájába vonul és levelet írt:

„Nagyságos ur!

Van néha mondani valónk, a mit szívesebben leírunk. Ilyen az enyém is. Szívem fáj, ha látok elbukni egy asszonyt. De nem az asszonyért, hanem a szegény, megcsalt férjeért. Ily férj ön, kinek feleségét a tegnapi elitlábban megcsókolta egy huszárfőhadnagy. Vigyázzon!

Jóakarattal.

Vidra Géza
vivőmester..

Az utolsó szónál egy tintacsepp freccsent ki a tollából.

— Jó ömen! — mondta mosolyogva, miközben felitatta a hengerelevél.

Boritékba zárta a levelet és kívül ráírta: „Nagyságos Ireghy Sándor orsz. képviselő urnak. Helyben.“

Távozóban magára öltötte a télkabátját, mikor Margit benyitott hozzá.

— Mit dolgozik? — kérde kíváncsian — ah levél, kinek?

Ireghy elrejté a levelet.

— Egy kortesem protekcióért zaklat. De pá, édesem, sietek. A vigjáték befejezéshez közelg . . . Igaz, viharos ülésünk lesz, eltart vagy négy óráig. Azért csak ebédeljen nélkülem.

Ülés, pártértekezlet, untalan ezt hallom, — duzogot a szép asszony.

A vacsora idejére tért haza Ireghy. Panaszkodott, hogy negyedfél órakor szabadt a Házból, azután meg pártértekezlet volt valami közjogi botrány miatt.

Alig végződött az étkezés, a szobalány levelet hozott. Ireghy felszakította, és gyorsan átolvasta, nevének nyujtá.

Margit elsápadt és kiejtő reszkető kezéből a levelet.

melyet a vasuti közlekedés olcsóbb és tökéletesebb módja által évenként megtakarít az emberiség. —

Szavai szerint: „szerencés azon nép, mely az uralom ezen békés eszközeit bőségesen szerzi meg magának.“ Nézzük most már, hogy állunk a mi „Szigetvár kaposvári“ helyi érdekű vasutunkkal, milyen előnyöket és milyen hátrányokat fedezünk fel itt. Mért, hogy vannak-e vasutnak épügy mint minden másnak előnyei de viszont hátrányai is, az kétségtelen, azt elvitázni nem lehet.

Hogy iparunk és kereskedelmünk, melyre már a Pécshez való közeli voltunk erős nyomást gyakorol ujjabb, teher még pedig nyomasztó teherként nehezedik majd ez a vasut, az bizonyos és természetes. Ha már nem is szólok arról, hogy városunk lakói Kaposvárra mennek majd szükségleteik egy részét beszerezni, de az a vidék, mely majdnem kivétel nélkül eddig hozzánk szállította eladni valóját és a kapott összegért mindjárt be is vásárolt, ennek a nagy része igenis változtatni fogja piacját és Kaposvár felé fog gravitálni. Itt vannak sorban a községek, Csertő, Mozsógó, Szulimán, Almamellék, Szt.-László, Boldogasszonyfa és a többi, ezeknek lakói azon reményben, hogy a kaposvári piacon drágábban, jobb árak mellett adhatják el a behozni szokott élelmi cikkeket, reggel felülnek majd a vasutra és mennek Kaposvárra, hol bevételeikért a szükséges dolgokat mindjárt be is szerzik és délfelé ismét otthon lehetnek. Ehhez járul még, hogy a fuvarozással foglalkozó lakóink elesnek az eddigi jól jövedelmező Kaposvári uttól.

De mindezeknek dacára tagadni és kissébbíteni nem lehet az előnyöket, melyet e vasut kiépítése szül. Így első sorban új anyagok nyernek használati és csere értéket mert például a lakóhelyek és lakható utaktól távol eső erdők fája, egyes vidékek kő és homokanyaga, most majd sokkal jobban

Rossz szellem vigyorgott ki a sorokból: „Ily férj ön, kinek a feleségét az elítélőn megcsókolta egy huszár főhadnagy.“

Mi a megjegyzése reá édesem? — kérde a férj komolyan.

És az asszony nem merte azt válaszolni: „hazugság.“

— Mi más mint rágalom, — folytató Ireghy. — Odament Margithoz és gyöngyöző homlokára nyugtatta kezét.

— Szegény gyermek, hogy megjíedt! Ne bánja édesem, majd elintézem én azzal a fráterrel.

Megcsókolta homlokát, azzal magára akarta hagyni. Az asszonynak az a gondolat nyilallott agyába, hogy ez az édes, szép férfi véres fővel fog a hóra bukni, mert igaztalan ügyért fog fegyvert.

A következő pillanatban, mint az aczélrugó, felpatant és sikoltva átkarolta férjét.

Sándor, maradsz, mert igaz . . .

Nem értem.

Igaz, hogy bünös vagyok . . . — ezt már térdelve sutogta.

Ireghy gyengéden felemelte a zokogó asszonyt.

Nem édes feleségem már megbühödtél érte . . .

megközelíthetők, szállíthatók és értékesíthetők lesznek, ahol aztán e vidék lakóinak új keresetforrás nyílik, vagy hamar meg volt az élénkül, növekszik. A vasuti test mellett elterülő földbirtokok határozottan nyernek értékükben, mert e birtokokról a terményeket míg eddig csak sok munka és kerülő utakon lehetett egy vasuti állomáshoz szállítani, hogy rendeltetési helyükre jussanak, addig most igen sok időt és költséget megkímélve szállíthatják a vasuton oda, hol legelőnyösebben értékesíthetők lesznek.

És az által, hogy az említett falvak lakóinak nagy része nem ide hozzánk jön élelmi és egyéb cikkeiket eladni, a piacon kevesebb lesz az eladó, kisebb lesz a kínálat, a szükséglet pedig a régi, de talán a kibővített vasuti személyzet folytán még nagyobb és így a kereslet élénkebb, miáltal a piaci árak emelkedni fognak. — Ez a körülmény pedig az ipar és kereskedelemre csak jótékony hatással lehet, mert így a falusi eladók nagyobb árt érnek el, nagyobb bevételre tesznek szert és így midőn ők mennek az iparos vagy kereskedőhöz szükségleteiket fedezni e tekintetbe nem szoríják le annyira az árakat, esetleg jobb árut vagy többet vesznek és így a forgalmat növelik. — Remélhetőleg e vasut által a fuvarozási és személyszállítási forgalom is emelkedni fog és ez csak előnyére lehet városunk vendéglős és koresmárosainak.

Így tehát az említett hátrányok és előnyök tulsúlyban lesznek és csak jót és hasznosat várhatunk e vasuttól és teljesen elfogadhatjuk a híres német tudós Engel nézetét és állítását ugyszintén a mai összes nemzetgazdáink nyilatkozatait a vasut építésnek minden oldalról észlelhető jótékony hasznos befolyásáról.

De most veszem csak észre, hogy a vasutról annak utirányáról, megnyitási ünnepélyéről még tulajdonképen nem is szóltam pedig ezen kellett volna kezdenem.

A fővállalkozók e vasutnál Gfrerer Schoch és Groszmann míg az alvállalkozók illetőleg az építők Feiks, Ramer és Hersch ezég volt. E három tehetséges és törekvő mérnök, kik igazán ily rövid idő alatt bámulatra méltó munkát végeztek a vonalat maguk között felosztották és így nálunk Szigetváron Ramer Albert főmérnök vezette a munkálatokat, Briefer Vilmos mérnök Márkus Béla és Friedmann Mór technikusok segítségével. Böszénfán Hersch Vilmos Szentbalázson Oesterreicher Zsigmond, és Kaposváron Feiks Sámuel voltak az építés vezetői ezen az 53.5 km. hosszú vasuton.

E vasut behálozza a tőlünk Kaposvárig elterülő összes nagyobb falvakat, nagy kerülőt tesz és így érthető hogy míg az országot csak 36 km. a vasut pedig 17 kmterrel hosszabb. A menetirányt illetőleg az állomások a következők lesznek: Szigetvárról kiindulva a határon 4 mtr. nyíllású ferde vashidon megy keresztül a vasut Csertő rakodó megálló helyen keresztül menve Mozsógó-Szulimán állomásra ér, innen tovább Mozsógó határában 3 mtr. egyenes vashid van, és következik Szentlászló és Almamellék állomás. — Almamellék határában 5 mtr. nyíllású ferde vashid van, és a vasut ezen áthaladva Terecsen rakodó megállóhely, Böszénfa, Gá-

losfa vízállomás, Gyarmat-Hajmás rakodó állomás és Szent Balázson áthaladva ér Kaposvár állomásra. — Megtekintésre igazán érdemes és érdekes látványosságot nyújt a Boldogasszonyfa határában lévő 30 mtr. magas töltés alatt átvezető 93 mteres betonátesztő valamint a 22 mtr. nyíllási utfeljáró a Szigetvár kaposvári törvényhatósági közutra, valamint a böszénfai határban elterülő 33 mtr. hosszú 2 mtr. nyíllású boltozott átesztő. — Szóval az ut igen változatos és kelemes lesz és míg az ember Kaposvárra ér jól megnézhet mindent, mert hisz a vicinálisokon mindenkor elég idő van erre.

Hogy az ünnepélyes megnyitás mikor lesz az még fixe megállapítva ninesen ugyszintén a menetrend se, de valószínűleg még-e hó 29-én fog megtörténni. — Vendégekül várják ez ünnepélyes actushoz Bene György főmérnököt, mint a minster kiküldöttét, Vörös László kaposvári és Olay Lajos szigetvári kerület képviselőit, valamint vármegyénk és a szomszéd Baranya megye notabilitásait.

Na de arról részletesebben és kimerítően, valamint a vasutra vonatkozó többi adatokkal és fontosabb mozzanatokkal csak később, majd a megnyitás után fogok beszámolni, akkor, midőn az induló első gőzműsina füttye elhangzik és keresztül visz bennünket az említett utvonalon Zrinyi Miklós ős fészkeből Somogy országnak székhelyére Kaposvárra.

Mercur.

H I R E K.

Wlassich Gyula dr. Szigetvár díszpolgára. Városunk legutóbb megtartott közgyűlésén, az előjáróság mint az egész lakóság óhaját — indítványozta a képviselő testületnek, hogy *Wlassich Gyula dr.* vallás és közoktatási minisztert, a *polgári iskola létesítésével*, ezen város érdekeinek és culturális fejlődésének és ekként jó létének előmozdítása körül szerzett és soha el nem hervadható érdemei elismerésül az irányában táplált hála és tisztelet bizonyosságul *Szigetvár* város *díszpolgárává választotta*. Nemkülömben indítványozza az előjáróság, hogy *Szell Kálmán* miniszterelnök, *Lukács László* pénzügyminiszter és *Morlin Imre* közoktatásügyi osztálytanácsoshoz a város iránt tanúsított jó akaratuk és támogatásukért, melyel lehetővé tették miként a létesítendő polgári iskola állam költségen tartassék fenn, hála és köszönő felirat intéztessék. Mindkét határozatot, a képviselő testület egyhangulag és kitörő lelkesedéssel elfogadta — és megbízta a városi előjáróságot, hogy a díszpolgári oklevelet megszerkesztesse és küldetésileg nyújtsa át a vallás és közoktatási miniszternek. Ugyszintén a hála és köszönő feliratok elkészítésével is az előjáróság lett megbízva. Városunk előjárósága és képviselő testülete megmutatta ez által, hogy mily hálával és elismeréssel tud adózni azoknak akik Szigetvárt culturális fejlődésében támogatják.

— **Csokonai szobor.** A csurgói főgimnázium tanári kara mozgalmat indított, hogy Csokonai Vitéz Mihálynak szobrot emeljenek. Legközelebb már meg is alakítják a szoborbizottságot.

— **Hajó keresztelés.** E hó 20-án a bécsi tengerészeti parancsnokságtól az itt szószerint következő meghívó intéztetett városunk képviselő testületéhez.

Szigetvár nagyközség tisztelt
előljáróságának

Szigetvár.

Van szerencsém értesíteni a tisztelt előljáróságot miszerint a polai es. és kir. tengerészeti arzenál hajóműhelyéből a folyó 1900. évi október 29-én egy új torpedó ezirkáló hajó fog vízre bocsátatni, melynek legfelsőbb engedélyvel „Szigetvár“ nevet választottam, a szigetvári vár hősiességének és vitézen dicsőült parancsnokának gróf Zrínyi Miklósnak emlékére. Ezen új torpedó ezirkáló hajó „Zenta és Aspern“ nevű társával egy a legnagyobb követelményeknek megfelelő egységes torpedó osztályt fog létesíteni, a három dicső név viselői hivatva lesznek felélni emléket ama dicsőség teljes hadi tetteknek, melyek története mint az önfeláldozó hazaszeretet, s hősi bátorság ragyogó példái világító szövénnyékként fog késő nemzedékek előtt fényleni. A körülmények nem engedik, hogy e ezirkáló hajót ugyanolyan ünnepségekkel bocsássam tengerre, melynek nagy hadi hajók vízre eresztésénél hagyományos szokásban vannak, s így a hajókeresztelés csak a es. és kir. haditengerészet részvétele mellett fog lefolyni, mindazon által az eseményhez méltó és megfelelő ünnepélyekkel. Bátorokodom Szigetvár nagyközség tisztelt képviselő testületét ezen vízre bocsátási ünnepélyre ezennel meghívni, nem kételkedvén abban, hogy örömmel jelennek meg egy oly hajó felavatásánál mely szülőföldjük dicső nevét hirdetni fogja távol tengeren. E meggyőződésben ismételve meghívásomat, egyúttal kérem a tisztelt előljáróságot, hogy megjelenjen s az ünnepélyen részt venni szándékozók nevét velem közölni sziveskedjék.

S P A U N

esász. és kir. tengernagy

Ez ügyben az előljáróság a képviselő testület rendkívüli közgyűlésre hívja össze.

— **Tüzek.** A közelfekvő Mozsógó községben e hó 15-én délután 1 órakor tűz ütött ki, Kohn Sámuel nagyvendéglős széna pajtája gyuladt ki és a benne levő 100 métermázsa széna a lángok martalékává lett. Az épület Lovag Biedermann Ottó földbirtokos tulajdonát képezte, biztosítva volt, a széna azonban nem. — E tüzeset miat telephonon városunk tűzoltósága is értesítve lett, de mielőtt kimentek volna, sikerült a lakosoknak az uradalmi cselédséggel a tüzet eloltani.

* * *

Ugyancsak e napon délután 4 órakor városunkban is megkondukt a vészharang Magyar Imréné pécsi országuton levő házában a pajta és ol gyuladt ki és lett a dühöngő elemek martaléka. — Azt állítják, hogy az ott lakó Gresner vasuti munka vezető 4 éves Józsi fia gyufával játszadozott, és rakta meg a tüzet a pajtában, amely

porrá égett. — Valóban dicsérológ kell megemlékeznünk az alkalommal városunk derék önkéntes tűzoltóiról, kiknek köszönhető, hogy a tűz dacára a szomszédos szalmafedelű háznak tovább nem terjedt. A tűzoltóság a lehető leggyorsabban a vész színhelyén termett, és ügyesen támadták két oldalról a tüzet amit csakhamar sikerült is nekik eloltatni.

— **A városi képviselő testület gyűlése.**

Folyó hó 17-én délután 3 órakor városunk képviselő testülete Wlassich Gyula dr. vallás és közoktatási miniszternek átnyújtandó diszpolgári oklevél, átnyújtása tárgyában rövid gyűlést tartott.

Az előljáróság bejelenté, hogy a diszpolgári oklevél, hazánk egyik elsőrendű műintézetében már megrendeltetett, s nemsokára elkészül.

A diszpolgári oklevél átnyújtásakor a fővárosba menő küldöttségben részt fog venni a képviselő testület és mindazok, akik erre önként jelentkeztek; valamint Somogyvármegye tanfelügyelője is felkértek. Így tehát kilátás van arra, hogy egy impozáns küldöttség fogja a diszpolgári oklevelet a miniszternek átadni. — A küldöttség vezetésével jeles szónokunk Dr Szabó István városi képviselő lett megbízva, és felkérve.

— **Halál az utcán.** A szerencsétlen véletlen áldozatátul eset f. hó 18-án esütörtökön délelőtt Kakas Bukó János helybeli, sürgönyhordó. — Ugyanis katonai szemle volt a „Korona“ szállodában, hól ilyenkor vigan vannak a faluról bejövő jelentkezők. Ezek közé keveredtek a németladi, denesházai és szentlászlói posta kocsisok és míg a hivatal a nekik járó anyagot elkészítette el—el borozgattak és talán többet is ittak, mint nekik szabad lett volna. Ily állapotban ment át a postára Hajdu István denesházai posta kocsis, ki a postaépületnél találkozott Bukóval, Hajdu elővevte 9 m/m forgópisztolyát és ezt rátartva Bukóra kérdezte tőle: „nem félsz“ mire a fegyver elsült és Bukónak jobb oldalán a máján keresztül hatolt a testbe. — Bukó a falmellett nyomban összeesett és rövid idő múlva kiszenvedett. — Hajdu Istvánt átkisérték a csendőrséghez és vétkes gondatlanságáért megkapja majd méltó büntetését.

— **Mathis Ferencz,** a kaposvári m. kir. pénzügyigazgató benyújtotta nyugalmaztatása iránti kérvényét, indokolván azt meggyengült egészségi állapotával. Mathis Ferenczben a kaposvári pénzügyigazgatóság egy önzetlen, munkás hivatal főnököt veszt.

— **Templom felavatás.** Istvándi községben az ev. ref. templom restaurálásának befejeztével lételemelő ünnepély volt. — Megjelent Antal Gábor komáromi püspök is, kit díszes banderium fogadott a határon míg a diadalkapu előtt Begedy István istvándi lelkész fogadta, a környékből megjelenő hívekkel és lelkészekkel. — A püspök nagyhatású beszédet mondott, majd Peti Lőrincz bürüsi lelkész szolt szép szavakban, míg Begedy István a templom történetét beszélt el. Délben nagy lakoma volt, a lelkész épületben, mely igen kedélyesen folyt le és csak későn ért végett.

— **Elfogott betörő.** Somogy-Szt.-László községben, a tavasszal történt betörések lo-

pások tettesét Horváth Magyar Gyulát hosszasan nyomozás után sikerült a szigetvári csendőrségnek elfogni. Nagyban segítségére volt ez esetben Hegyessy János, járási főszolgabíró kinek tapinta és erélyes fellépésének tulajdonítható, hogy az 1898. évben lopásért büntetett és 1891. pedig gyilkosság kísérlette miatt 5 hónapig elzárt gonosztevő bevalotta büntetését. Horváth Magyar Gyula, hosszasan tagadás után beismerte hogy előtte ismeretlen 2 más emberrel, követte el annak idején a gaztettét. Nagyon való színű, hogy a vizsgálat folyamán még igen sokan kerülnek a hínárba.

— **Az ujbör hatása.** Vigan voltak a legények vasárnap délután Bálint uram pécsi sorompói vendéglőjében. Izlett a murzi, amelyből kissé többet kóstolt Lándl Márton helybeli asztalos segéd is. Megjött a kedve kötekedni kezdett a vendégekkel, addig addig míg ablak beverések, és verekedés nem lett a dolog vége. A rendőrök be akarták kíséni a garázda legényt, mire velők is dulakodni kezdett. De a vége mégis csak az lett, hogy Lándl a rendőrök a városházán hűvösre tették, hol másnap reggelig mámorát kialudta, és haza bocsájtották. — A rendőrség a feljelentést közcsendháborítás és verekedésért a szolgabíróságnál megtette.

— **Uj szivarok.** A pénzügyminiszter közhírré teszi, hogy az általános forgalomban lévő valódi havanna-szivarok árjegyzékében felvet Regalia Británica, Regalia Londres Regalia Media és Londres szivarfajok a készletek elfogytával a forgalomból kivételnek s ezek helyett a Lirio de Orro gyárból származó következő négy új faj valódi havannaszivar fog az alább megjelölt áron az általános forgalomba levő dohánygyártmányok árjegyzékébe felvétetni: Perfektó 50 drb. egy ládácskában az árusok részére 23 kor. 50 fillér. a fogyasztók részére 26 kor. darabonként 52 fillér. — Predilectos 50 drb. egy ládácskában az árusok részére 17 kor. a fogyasztók részére 19 kor. darabonként 38 fil. — Regalia chie. 100 drb egy ládácskában az árusok részére 27 kor. a fogyasztók részére 30 kor. darabonként 30 fillér. — Chonchas 100 drb egy ládácskában az árusok részére 23 kor. a fogyasztók részére 26 kor. darabonként 26 fillér.

— **(Egy tanító jubileuma.)** A külső somogyi ev. ref. egyházmegyei tanítói kör érdemes alelnöke Bakonyi József, somogyendrédí ev. ref. tanító, e hó 20-án ünnepli tanítói működésének 50-ik évfordulóját. A közszeretben álló tanfőrfiu tiszteletére a somogyendrédí ev. ref. egyház ünnepélyt rendez. Bakonyi József félszázados működése alatt több ezer embert oktatótt és tanított. A szabadságharcban tevékeny részt vett s mint egy 18 csatában volt jelen. Szemtanuja volt a világosi fegyverletételnek is. Az érdemes tanító jubileumára megyszerte készülnék volt tanítványai, a kiknek kiművelésén és oktatásán oly nagy szeretettel fáradozott. Ugy a jubiléant, mint fiát dr. Bakonyi Kálmánt, a budapesti törvényszék tanácselnökét már igen sokan üdvözölték.

— **Eltűnt mozdonyvezető.** Somogyi János marczali lakos, vasuti mozdonyvezető, már körülbelül két héttel ezeltől elment hazuról s azóta nem tért oda vissza. Hozzátartozóinak jentése folytán elrendelték az eltűnt mozdonyvezető körözését.

CSARNOK.

Zóna.

— Amerikai rajz. —

Öt óra 46 perczkor mr. Jefjerson éppen a 16-ik visztpartit vesztette el a nevyorki „Chillicote kávéház“ földszinti nagy csarnokában az északnyugati oldalon a jobb-felöli saroktól számítva a hetedik asztalnál. Azután felállott, eldobta füstölő havannáját s jankehoz illő flegmával játszótársa mellé lépve, finom gyakorlottsággal egymásután kétszer arezba boxolta.

Mr. Brooklinnak a legkisebb arezizma sem rándult meg az ütések alatt.

Mr. Jefjerson gentelman, mr. Brooklin nem különbben. Amaz bankár Nevyork 10-ik negyedében, van egy szép fiatal leánya; emez a Pacific vasut üzleti főnöke s a fiatal Brooklin John apja. Jefjerson és Brooklin mindennap d. u. 2 óra 10 percztől 5 óra 46 perczig visztelnek; ami annyit jelent, hogy egyenlően jól játszanak, anynyt is, hogy keblbarátok.

— Gentelman! ??? . . .

— Gentelman, Ön gúnyosan nevetni méréselt 2 óra 54 perczkor a 3-ik partiban, midőn az utolsó 3 kártya közül helytelenül a pick chevált játszottam ki. Belátja, hogy jogosan bűnhődött?

Mr. Brooklin helybenhagyólag intett. Majd nyugodtan fejére csapta saját találmányu kürtő kalapját és halkán válaszolt.

— Nem áll. 2 óra 57 1/2 perczkor történt az inzultus. Az Ön órája 3 1/2 perczcel késik. Igazítsa helyre.

— Azt nem teszem. Biztosítom az Öné siet.

— Gentelman ez sértés! . . .

— Nem különbben, amit Ön állít.

— De ezért Önt megölöm.

— Goddam én fogom Önt lelőni.

— Lehetetlen. Én már 15 becsületes gentelmant küldtem a másvilágra. Egytől egyig gazemberek voltak.

— No én Önnel fogom megkezdeni az általam kivégzettek listáját.

— Am fogadjunk. Ezer dollár, hogy Ön esik el.

— Tartom.

A két gentelman kezét fogott, miközben mindegyik iparkodott, hogy a másik ujjából vért sajtoljon ki.

— Holnap reggel 7 órakor itt a hetedik emeleten a felvonó géptől balra eső vivóteremben.

— Vagyis 6 óra 56 1/2 perczkor a helyes idő szerint.

Mr. Jefjerson lesújtó pillantást vetett mr. Brooklinra, miközben balkarja megrándult. Mr. Jefjerson igazi janke. Hát megbüntette karját a felesleges mozdulatért.

Az asztalba ütötte.

Mr. Jefjerson dolgozószobájában vagyunk. Az érdeemes uriember fénytelen fara-

gott íróasztala mellett ül s lábait az asztalra rakva egykedvűen a janke doodlet füttyörészi.

— Apa, mr. Broklin John megkérte kezemet — szólott ezüst csilingelésű hangon ms. Jefjerson Alice az asztal mellett egy chaise longueon kényelmesen végignyújtózva s unottan tépdelte a kezében tartott tearózsza szirmait.

— Tyü . . . tyü . . . .

— És én szeretem őt.

— A te dolgod. Tyü . . . tyü . . . .

— Hozzá fogok menni.

— Gondolod? Goddam, az nem fog megtörténni.

Alice gúnyosan lebiggyesztette duzzadt ajkát.

— Szabad tudnom, mi kifogásod ellene?

— Semmi. Neki van.

— Ha ha ha! Apa te tréfálsz?!

— Nincs időm ily haszontalanságokkal vesződni.

— Aáh — szólott ásitva Alice — szörnyen untatsz sibillai szavaiddal. Hát miért kért volna meg, ha nem azért, hogy nőül vegyen?

— Akkor még nem gyanította, hogy meg fogom ölni az apját.

Alice e szavakra megdermedve tekintett apjára. Amerikai nő léte tudta, hogy egy janke nem dobálódzik e szavakkal. Ha egy janke valamit a fejébe vesz, azt a bogarat nem szépszó, hanem még vasvilával sem lehet onnan kipiszkálni.

— Istenem! . . . Rebegte vonagló ajkakkal s domboru keblének halmái hullámoztak az ijedségtől.

**

Megesendül a telefon villámos csengetyüje.

— Halló! Ki beszél?

— Én ms. Jefjerson Alice.

— Jó estét kedvesem.

— Édes John, segits az Istenért! Apám megölni készül apádat.

— Tudom. De légy nyugodt, meg fogom akadályozni. Egy eszmém van.

**

Hét óra 12 percz.

A nevyorki Wassington-streeten kezdetét vette a nappali élet. Néptömeg hullámozik a széles utcán fel — alá. Sietve robognak az egy és kétfogatu bérkocsik. A lóvasuti kalauzok sűrűn hallatják bivalszarv kürtjeik éles hangját. Az üzletekvasredőnyei csikorogva felhúzódnak.

A világ minden tájáról összesereglett idegenek hangos beszéde zsongó kaosszá olvad össze, a melyből néha kihallatszik az elárusítók kiabálása, a gyümölcsös kofák visító perlekedése, a bérkocsisok durva szitkozódásai, vagy egy hatalmas társzeker döcögésének robaja. A járdán kétfelől nyüzsgő néptömeg tarka rajhoz hasonlít, melü különféle rikitó színü öltözékeivel valóssággal elkápráztatja a szemet.

Külömböző irányból két egyszerű magánfogat közeledik a Chillicote kávéházhoz. A kapu alatt megállanak s a az egyik kocsi-ból két magas ur száll ki, és sietve eltűnnek a kapu alatt; amásikból egy alacsony testes uriember hasonlóképp leszáll.

Pár pillanat mulva a 7-ik emeleti vivóterem nagy szárnyas ajtaja megnyílik s belépnek rajta, mr. Jefjerson, mr. Brooklin Thomas és John.

— Gentelman, fiam gyönyörködni kívánt az Ön utolsó rángatódzásaiban. Szólt mr. Brooklin könyvedén megbilentve kalapját.

— Goddam, az Ön végső nyöszörgése olimpiai zene lesz az ő füleinek.—Felelt Jefjerson hasonlóan kalapjához nyulva.

— Ime a pisztolyok, választhat tetszése szerint.

— Nekem midégyik alkalmas az Ön agyába egy gölyóbist röpteni.

— Kivéve, ha az Öné találja átlukasztani tőle.

— Gentelmanek, vessenek véget a bohócságnak Önök nem vivhatnak.

— Ki vakmerő megtiltani nekünk?

— Én. Kiáltott alig visszafojtott kacagással John.

— Fiu! Uram! Kiabál méltatlankodva a két gentelman.

— Nemde a párbajjal az igazságot szándékoznak eldönteni?

— Valóban azt.

— Hát éppen azért nem vivhatnak. Egyikünknek sines igaza.

— Azt szeretném látni.

— Goddam magam is.

John mosolygva elővonta zsebéből a „Nevyork Hery“ június 8-iki számát s a bámuló gentelmanek kezébe adta.

— Olvassák.—S az első oldalon egy vastag betűs közleményre mutatott.

Azok kidülledt szemekkel fejüket összedugva nyelték a sorokat.

„Vegye tudomásul mindenki, akinek elégjőzan esze van annak a belátására, hogy az idő pénz; hogy tegnap, vagyis 1898. június 7-én éjjélkor életbe lépett a zóna idő a mikor is egy ágyu lövés adta tudtára Nevyork városának, hogy nem 12 óra, hanem éjjél után fél egy van.“

A két gentelman összenézet s fejesevalva megrázta egymás kezét.

— Ördögös ficzkó is ez e John!

**

Másnap Brooklin John és neje Jefjerson Alice nászutra indultak az „Unió“ csavargózörsön Európába.

Névy Zoltán dr.
főszerkesztő.

Bárvárth Gyula
felelős szerkesztő.

Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

**Hirdetéseket jutányos áron vesz fel
a Kiadóhivatal.**

711/1900. sz.
vh.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. V. 397. számú végzése következtében Dr. Berkes Móríc szigetvári lakos ügyvéd által képviselt Dudás József baresi lakos javára Szenicza Ferencz baresi lakos ellen 60 kor. s jár. erejéig 1900. évi augusztus hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 7000. kor. becsült szobabeli butorokból és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. V. 397. számú végzése folytán 60 kor. tőkekövetelés, annak 1 évi hó napjától járó % kamatai és eddig összesen 50 kor. bíróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Bareson leendő eszközésre 1900. évi október hó 24 napjának d. e. 11¹/₂ órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adadni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1900. évi október hó 2-án.

Bonc Lajos, kir. bir. végrehajtó.

802/1900. sz.
vh.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. V. 552/13. számú végzése következtében Dr. Berkes Móríc szigetvári lakos ügyvéd által képviselt Schvacz Salamon & Söhne cég javára Kis Gecei János Gy.-melléki lakos ellen 872 kor. 14 fill. s. jár. erejéig 1899. évi november hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján fe-

lül és lefoglalt 890 kor. becsült 150 mérő csöves kukoricza, 15 mérő zab, 8 mérő köles, 2000 drb. II. r. téglá, tölgyfagerendák, s jég szekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak)

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak V. 552/13 sz. végzése folytán 872 kor. tőke követelés, 1900. évi október hó 18. napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 128 kor. 66 fillérben bíróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Gy.-melléken közbenjöttel leendő eszközésre 1900. évi október hó 25. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1900. évi október hó 2-án.

Bonc Lajos, kir. bir. végrehajtó.

756/1900 sz.
vh.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. V. 309/10. számú végzése következtében Dr. Berkes Móríc szigetvári lakos ügyvéd javára Gorjanác György potonyi lakos ellen 27 kor. 38 fill. s jár. erejéig 1899. évi szeptember hó 4. foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 648 kor. fillerre becsült 1 piros 1 sárga kanczáló 1 fekete 1 sárga csikó, 1 göbe, 5 méter buza, 1 méter rozs, 3 méter kukoricza és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. V. 309/10 számú végzése folytán 27 kor 38 fill. tőkekövetelés annak 1899. évi április hó 4. napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 40 kor. 06 fill. bíróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Potonyban közbenjöttel le-

endő eszközzésére 1900. évi október hó 29. napjának d. e. 11. órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1900. évi október hó 2-án.

Bonc Lajos, kir. bir. végrehajtó.

„Vezuv“

Magy. kir. szabadalmazott

Gyors égőszer

mely olcsósága és
veszélytelen voltánál fogva,
pótolja a

veszélyes szesz
használatát. Nem robban,
nem gyújt, kizárja a tűz-
veszélyt, nem füstöl nem
kormoz.

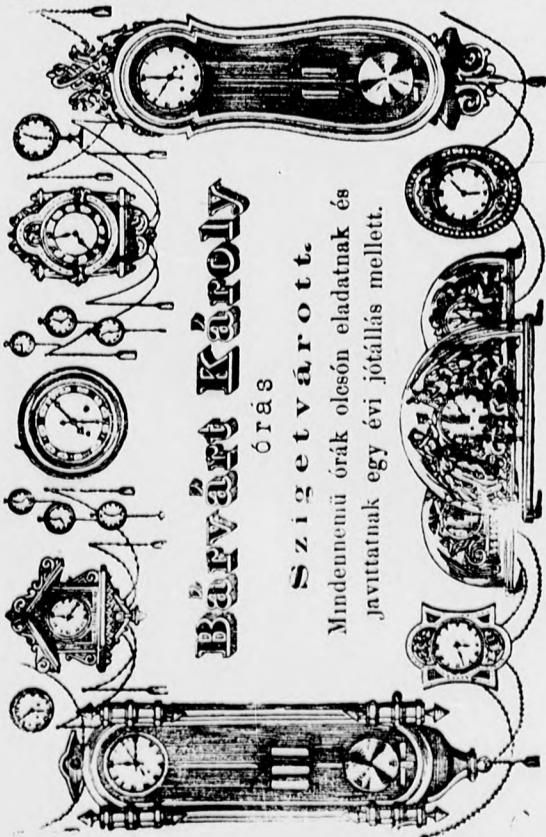
1 doboz ára 22 fillér, a
doboz visszavéttetik 2 fl.

Kapható:

Gál M. és társa
kereskedésében.

Szigetvárrott

Biedermann-utca 584. sz.

Búvárt Károly

órák

Szigetvárrott.

Mindenféle órák olcsón eladatnak és javítottatnak egy évi jótállás mellett.

Bátorkodom a n. é. közönséget értesíteni, hogy **Helyben**, Biedermann utca Szalay-féle házban

Férfi szabó üzletet

nyitottam.

Tartok raktáron finom angol és helyi szöveteket és máshol beszerzett szövetekből is készítek öltönyöket.

Mint szabász a fővárosban szereztem alapos képzettséget és tapasztalokat.

Minden ruhadarab saját műhelyemben, személyes felügyelet alatt készül, mely körülménynél fogva azon reményt táplálom, ha a közönség első becses megrendelésével szerencsétlen, állandó bizalmával meg fog tisztelni.

Szigetvár, 1900 október hóban.

Kiváló tisztelettel

Wéber József

férfi szabó.

Lauber Rezső

Téglagyáros, cserépfedő vállalkozó a Magyar-Asphalt Részv. társaság képviselője
PÉCSETT, IV., Mária-utca 43.

Elvállal ugy helyben mint vidéken téglá és cserép szállítást, Cserepes fedő munkát, továbbá Asphalt kocsiut, járda, kapubejárat, istálló, magtárak és nedves falak szárazzá tételét.

Piácsek Károly

Köbányák tulajdonosa, — kőfaragó üzlet

PÉCSETT.

**Ajánlja dusan felszerelt sirkő raktárát, homok-
 kő márvány, granit és szienit kövekből.**

Elvállal mindennemű építkezési és javítási munkálatokat.

Mestrits Jenő

épület és műlakatos **Pécsett Király-utca**
 készít: diszrácsozatokat, szivatyus kuta-
 kat takarékos tűzhelyek és kályhákat, viz-
 vezetékeket villamos szoba jelzőket stb.
 minden szakmájába vágó munkát.

Férfi és női divat áru raktár

Női téli kabátok.

Ruhakelmék minden árban.

Ruha kelmékben különlegességek.

Fekete kelmék nagy választékban.

Báli szövetek.

Fehér áttörött és brocat illuczió kelmék.

Valódi berlini és posztó kendők minden nagyságban.

Női glâce bélelt, kötött és szövött kesztyük.

Selyem fejkendők.

Szalon és Futó szőnyegek.

Damaszt asztal készletek.

Legmegbízhatóbb vásznakból nagy választék.

Ágy garnitúrák és függönyök.

Valódi czérna kanavászok a legszebb kivitelben.

<i>Férfi glâce bélelt, kötött és szövött kesztyük.</i>	●	<i>Férfi alsó nadrág cöperből k.</i>	2.40—3.20.
<i>Férfi chiffon ing minden kivitelben . . . . .</i>	●	„ <i>saten damasztból</i>	„ 3. —4. —
<i>Creás vászonból . . . . .</i>	●	„ <i>vászonból . . . . .</i>	„ 2. —6. —
<i>Rumburgi . . . . .</i>	●	„ <i>téli fehér flanelből</i>	„ 3.— —
<i>kor. 2.40—5.</i>	●	„ <i>atlasz barchetből</i>	„ 2.20—3.60.
<i>kor. 3.20—5.</i>	●	„ <i>zsmor</i>	„ 1.80—5.—
<i>kor. 5.50—8.</i>	●		

Férfi és Női Jäger alsó ruhák.

Mintákat és egyes cikkekről árjegyzéket bérmentve küldök. Szállított áruk meg nem felelés esetén kicseréltetnek. Csomagolást és szállító levelet nem számítok.

SCHWARCZ LAJOS SZIGETVÁR,

(Biedermann Rezső utca — Nicsovícs-féle ház.)

Butor a legmegbízhatóbb minőségekben,
nagyválasztékban olcsó árak mellett.

Kapható Butor - Raktár Szigetvár

Biedermann Rezső utca Nicsovícs-féle ház.

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,

a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala

SZIGETVÁR, Zrinyi-tér 46. sz.

Készíttetnek Névjegyek, Eljegyzési kártyák, Meghívók, Körlevelek, hivatalos nyomtatványok, gyászjelentések, valamint mindennemű könyvköti munkák díszes kivitelben jutányos áron.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból

Adókönyvecskék, nagyraktár irodai kereskedelmi, vonalzott, színes selyem és itató papirokból dus választék kereskedelmi és hiv. levél borítékokban, doboz levélpapirokban a legujabb minták,

Imakönyvek, Emlékkönyvek, Képeskönyvek Kereskedelmi beíró könyvek iskolai tankönyvek és iskola szerek, kitűnő író másoló és színes tenták bélyegző festék oldott ragasztó mézga, bélyegző párnák (Durabel) ténta, itató készülékek.

**Nagyraktár legujabb képes levelezőlapokból,
drb. 4 fillértől 40 fillérig.**

saját kiadása, **Szigetvár látképe Turbék** drb. 10 fil.

M. kir. Dohány, szivar,

Bélyeg váltó és vasuti fuvarlevél és játékkártya eladás.

Raktáron: Haj, ruha bajusz és fogkefék, fogporok valódi angol és Sollingeni zsebkések és ollók, kitűnő pipere szappanok, valódi francia illatszer, kefék, fésűk, dohányta tók bőrből, Visitier Toilet zsebtükrök és különféle pénztárczák, inggomb garnitúrák, órazsinorok és lánczok, hőmérők szemüvegek stb. stb. finom minőségben jutányos áron.

Tajték pipák szivar, és szivarkaszipkák

Selmeczi pipák és különféle szárap

NagyraktárSzivarka hüvelyekből.